

PROPRIETAR—DIRECTOR

Dr. AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

REDACTOR

Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei

Pe 6 luni . . . 100 Lei

Pentru străinătate 400 Lei

Unitatea

Foale bisericescă — Apare în fiecare Sâmbătă

Desmeteciți-vă!

(+) Săptămâna aceasta a fost dintre cele mai sguđuuitoare ale anului în curs. Gloanțele slobozite de mâini tinerești, cu gând de răpunere, în trupul d. Ștefănescu-Goangă rectorul universității clujene și cele cari au stins, tot atunci, vieața agentului polișist Gruia Enache, au răsunat, sinistru și cutremurător, în sufletele tuturor Românilor de bine. Constatarea impusă de acest act de violență și de altele ce i-au premers mai de mult și acum, recent de tot, e cumplită: ni-se sălbătăcește tineretul. Iar aceasta înseamnă pentru viitorul neamului prăbușire în haos și ruină sigură.

Cunoaștem axioma: *Homo homini lupus*. Dar mai știm și aceea că noi suntem creștini și că neamul nostru, dela firea sa, e blând, răbdător și iertător. O înțelepciune milenară i-a limpezit adevărul că drumul la stele e anevoios foarte — per aspera ad astra — și că nu crima o drăștește dreptatea. Violența nici când n'a făcut altceva decât să provoace violență, cu sfârșitul prorocit: Cine scoate sabia, de sabie va peri...

Din acestea, și din multe alte motive, nu putem fi decât împotriva violenței. A ori cărei violențe. Neamul nostru are lipsă de clăditori, nu de dărâmtori. Ne trebuiesc apostoli ai bunătății, nu crainici ai răsbundării. Vrem să vedem vieața înflorind, nu sânge român vărsându-se. Atâția ochi haini ne pândesc doar cu ură din toate părțile și atâtea brațe vrășmașe stau gata să isbească de moarte în noi. Este, deci, o fărâdelege strigătoare la cer să ne mai dușmănim și noi între noi și să ne slăbim și irosim, în războaie fratricide, forțele reclamate de consolidarea prezentului și asigurarea viitorului. — Mormintele proaspete, ca și cele mai vechi, cu jertfele lor smulse barbar și înainte de vreme vieții căreia atât de mult i-ar fi putut da, ne umplu inima de neșărmurită jale.

Sub apăsarea durerii ce ne copleșește, avem un singur cuvânt către toți fii neamului nostru: Desmeteciți-vă! E atât de mult de muncit la noi și atâtea de vaste sunt târâmurile pe care se poate clădi. Să clădim! Dar cu sărguință și stăruință creștină și în spiritul inoirii evanghelice, care face pe tineri să respecte bătrânețele și pe bătrâni să fie indulgenți cu cei tineri, pătrunși fiind cu toții de imperativul mare și îndelungător. Desbărați de duhul torențial al violenței și strâns uniți în iubire care nu caută ale sale, să ne purtăm unul altuia sarcina și să muncim din răspuțeri pentru mai binele neamului. Oâci zilele sunt rele. Bătrînii trebuie să vadă acest lucru. Tinerii să-l simtă. Asta cu degrab. Până nu-i prea târziu.

Pentru că este și o trezire târzie. Cu plâns zadarnic și nepuțințioasă scrâșnire a dinților. De ceace Dumnezeu să ne ferească. Fiindcă un neam ai cărui fii i-au căsunat pieirea prin păcătoșenia lor, după ce mila Celui de sus i-a ajutat să se afle împreună într'o țară mândră și bogată și îmbietoare de toate bunătățile, sic, un atare neam în prăbușirea sa n'ar fi acoperit decât de disprețul unei lumi întregi. — Sfâșierile lăuntrice, nedreptățile, violențele păgâne numai aicia duc.

Schimbare de ton

Atitudine irenică în congresul Forului la Tg. Mureș — Ciudatele teorii ale d-lui Sextil Pușcariu — Câteva întrebări care așteaptă răspuns

(*) „Frăția Ortodoxă Română“ și-a ținut congresul la Tg. Mureș, în 26—28 Noemvrie. A fost o adunare frumoasă. Reducerea de 75 % pe C. F. R. a făcut posibilă participarea unui mare număr de membri. Autoritățile încă au făcut totul pentru a da serbărilor strălucirea cuvenită.

Felicităm pe confrați pentru reușită. Ea ne pare cu atât mai mare, cu cât Agru-l nostru nu și-a putut ținea, din capul locului, congresul. N'a obținut autorizația guvernului. A acelulaș guvern, care a copleșit de atenții congresul Forului. Probabil spre a se da o nouă dovadă despre felul cum trebuie înțeleasă falmoasa egalitate de tratament! — Dar frații din „Frăția...“ n'au aci nici o răspundere. Și departe de a le face reproșuri, ne bucurăm sincer că au isbutit, ei cel puțin, să facă un lucru bun și patriotic, care nouă ni-s'a interzis.

Il felicităm și pentru alt motiv. Congresul arată o îmbucurătoare ridicare de nivel față de trecut. În chip deosebit, în atitudinea față de noi și de Biserica noastră. A avut cuminenția firească de a nu se ocupa de noi în primul rând, ci de chestiunile cari îi erau proprii. Au lipsit pornirile răsbolnice. S'a vorbit despre noi fără răutate și fără mânle; omeneste și frățește.

Subliniem cu plăcere această schimbare de ton. Dacă e vorba să ne întâlnim și să ne înțelegem vreodată, apoi condiția primă și cea mai elementară este să stăm de vorbă civilizată și cu bunăvoință. Măciuca nu prea are darul de a uni sufletele.

Ne pare rău însă că fondul n'a progresat și el în aceeași măsură cu forma. Nu suntem nerăbdători și ne dăm seama că nici nu se putea așa ceva. Avem totuși motive să relevăm acest lucru. S'au produs, adeca, la congres anumite declarațiuni, bizare, care arată cât de mare este încă depărtarea gândurilor. Și îngrijorătoare în același timp: ele au caracterul unor lozinci îndrumătoare, care dacă vor fi urmate — nu lasă nici o nădejde de grabnică întâlnire.

În cuvântarea sa festivă, președintele, d. prof. Sextil Pușcariu a făcut o mică încercare de filosofie a istoriei noastre, care intră acum în „veac nou“. Concluzia nu putea fi alta decât aceea la care ne așteptam, cunoscând celelalte încercări asemănătoare ale d-sale: menirea nației noastre este să-și cultive specificul ortodox, care îi dă tot farmecul și originalitatea. În argumentare însă găsim anumite lucruri care nu pot fi trecute cu vederea. Spune d-sa, între altele, așa:

„Veacul al XX-lea nu mai e veacul egalizării forțate, ci veacul diferențierii... Instituțiile cu caracter de

cosmopolitism sunt menite peirii; în zilele noastre vedem cum puterea de stat ordonă închiderea lojilor francmasoneriei... internaționala a treia e combătută cu o vehemență sporită; epurația de Evreii strecurați peste hotarele tuturor țărilor e un fenomen în continuu progres; însuși catolicismul e combătut pentru caracterul său universal, care-l silește să facă cauză comună cu bolșevicii și evreii în combaterea naționalismului statelor totalitare.“

Nu e nimic nou în aceste afirmațiuni. Nici nu ne-am fi oprit asupra lor, dacă ele ar fi spuse de cutare Ion ori Matei. Le spune însă d. Sextil Pușcariu, profesor universitar, membru al Academiei Române, savant recunoscut și obișnuit a potrivi vorbele cu ideile.

De aici perplexitatea noastră. Nu le putem ignora. Dar comenta? — N'am vrea cu nici un preț să-l supărăm pe ilustrul academician. Și cazul este așa, că ne-ar fi foarte greu satiram non scribere. Nu vom merge deci nici pe acest drum. Ne vom mărgini deci la atâta: întrebăm, cu tot respectul, pe d. S. Pușcariu, dacă într'adevăr așa cunoaște d-sa catolicismul? Universalismul catolic este, în cunoștințele d-sale, același lucru cu diferitele forme de cosmopolitism? Nu cumva e ceva deosebire între catolicism deoparte, francmasonerie, internaționala a treia și evreii strecurați clandestin peste granițe de altă parte? Se poate vorbi despre aceste lucruri deodată, cu același aer de superioritate disprețuitoare? Și cum își poate permite un om de talia d-sale enormități ca afirmația dela urmă despre catolicismul care, chipurile, luptă cot la cot cu bolșevicii și cu evreii? — Și împotriva cui? Împotriva „naționalismului statelor totalitare“, ori doară a „totalitarismului“ idolatru a unor curente păgâne?!

Tare am vrea să știm dacă într'adevăr acestea sunt părerile d-sale? Nu ca să polemizăm; ci, simplu, ca să știm din ce categorie de intelectuali face parte. — Iar dacă d-sa nu e capabil de așa confuzii, ci le spune numai așa, nu știm din ce motive, atunci... nu mai continuăm.

În același mers de idei, al „diferențierii“, d. S. Pușcariu mai face o afirmațiune la care trebuie să ne oprim. Iată ce spune: „Tot ortodoxia noastră este astăzi cel mai sigur criteriu de diferențiere, căci noi suntem în lume singurul popor latin de credință ortodoxă. Această împerechere fericită de sânge latin cu alese însușiri sufletești venite dela Răsărit, ne dă acel complex de mari și originale calități etnice, care ridică valoarea rasei noastre.“ — Nu știm atâta istorie câtă știe d. S. Pușcariu. Poate de aceea rămânem, iarăși, uluiți în fața afirmațiilor d-sale. Așadară: sânge latin și suflet

oriental. Asta-i originalitatea noastră. Poate că acesta o fi stadiul de azi al științei, pe care încă n'am apucat a-l cunoaște. Din tot ce s'a scris și s'a spus până acuma, noi eram inclinați să credem exact contrariul. Sânge latin? Cât? Prea mult, cu siguranță nu. Avem însă limbă latină; structura gândirii latine; spiritualitate romană. Nu atât prin sânge, cât prin alte moșteniri etnice ne socotim urmașii Romei. — Acum, d. S. Pușcariu răstoarnă dintr'odată tot ce ni-se părea că știm. Ne-ar putea arăta pe ce se întemeiază această nouă teorie a d-sale?

Și când te gândești, că toată această argumentare a fost ticluită ca să ne convingă prin ea pe noi, uniții, să ne lăsăm de credința noastră și, „pentru triumful acestor calități de rasă care nu se pot desvolta decât în climatul” ortodox, să ne facem ortodocși. Altfel ne pierdem „în universalitatea catolică”, și ar fi păcat de noi. (Așa cum s'au pierdut de ex. italienii, spaniolii, francezii, despre cari d. Nichifor Crainic spunea de curând — în „Universul literar” din 19. 11. 38 — între altele, că: „Chiar arta militară și eroismul ultimului război în formele lui cele mai înalte, sunt întrupate în catolicii practicanți”!).

Așadar: să ne lăsăm credința spre a înțări rasa. (Că credința e o convingere religioasă, asta pentru For n'are nici o importanță). Ne întrebăm însă, care-i rasa noastră? Căci, dacă avem sânge latin, apoi după toate teoriile de pe lume, suntem de rasă latină. Ar trebui, deci, să ne debarasăm de ceea ce e oriental și străin în noi, spre a ne armoniza sufletul cu sângele. Nu?

Incheem însă. Regretăm că argumentația d-lui S. Pușcariu, ținută altfel cu toată urbanitatea, nu ne-a convins. Citirea ei a trezit mai curând o tristă desluzie. Dacă așa pândesc și așa grăiesc cei din Olimp, ce trebuie să fie în capetele celor mici de pe vatra pământului?!

Ziua unirii la Blaj. Blajul a prăznuit după cuviință împlinirea ailor două decenți dela marea unire a tuturor Românilor. Orașul întreg a îmbrăcat haină de sărbătoare. La 9¹/₂, ca la marile praznice, clopotele catedralei au chemat lumea la sf. liturghie, pe care a celebrat-o un strălucit sobor de preoți, pontificând Il. Sa vi-

carul general Dr. Victor Macavei. Răspunsurile le-a dat corul academiei de teologie condus de pâr. prof. I. Florea. După slujba bisericească — încheiată cu un Te-Deum, la care au asistat și autoritățile în frunte cu d. prefect Dr. T. Migia — rânduită în coloane, tinerimea școlilor noastre, purtând steaguri și cântând cântări patriotice a parcurs — în frunte cu buna orhestră a școlii normale de învățători, — străzile principale și piața orașului. Cuvinte entusiaste și cuprinzătoare au adresat manifestaților, în fața Prefecturii județene d. prefect Dr. T. Migia, la primărie d. primar Dr. I. Bianu, iar la reședința mitropolitană Il. Sa pâr. vicar Dr. V. Macaveiu.

După masă, la orele 16, „Astra” culturală, cu concursul școlii, a organizat un frumos festival artistic, în sala de gimnastică a liceului de băieți. Lumea multă și aleasă a tixit încăpătoreala sală și a ascultat cu încântare programul variat și bineexecutat al serbării. Deschiderea s'a făcut cu „Trăiască Regele”, cântat de corul școlii normale de învățători, cu acompaniament de orhestră. Amintirea zilei de 1 Decembrie 1918 a evocat o cū multă măiestrie și cu duios amănunte caracteristice Il. Sa Pâr. vicar Dr. Victor Macaveiu, conferința căruia a fost ascultată cu multă plăcere și răsplătită cu aplauze însuflețite. Au urmat apoi coruri („Cântul oșteanului” de Costescu, cântat de corul Șc. normale de învățători; „Ardealul” de Perian, corul Academiei de teologie; „Mândruțică, puiu, puiu”, de A. Bena, corul liceului comercial de băieți) și recitări de poezii potrivite cu aniversarea („Vrem Ardealul” de Radu Cosmin; „Povestea neamului” de I. Gane; „Ardealule, tu ești al nostru”, de G. Vagmistru) recitate de elevi ai aceluiași școli.

Serbarea s'a încheiat în acordurile unui puternic „Deșteaptă-te Române”, cântat de întreaga asistență, cu acompaniamentul orhestrii școlii normale.

Sănătatea Papei. Ziarele au dus, zilele trecute, știri alarmante despre sănătatea Sfântului Părinte, care a avut un periculos atac de astmă cardiacă. Bunătatea lui Dumnezeu însă a făcut aproape un miracol. Sfântul Părinte se simte bine și lucrează din greu, ca altădată. — Întru mulți ani.

In jurul problemei vocațiilor

Gânduri pentru prezent și mai ales pentru viitor

Ceeace s'a scris în „Unirea” despre criza vocațiilor preoțești, trebuie să dea de meditat tuturor celor cari se gândesc cătuși de puțin la viitorul Bisericii și al Neamului. Trăim vremuri cu colituri neașteptate și cu perspective sumbre. Prin urmare a discuta problema chemărilor preoțești din toate punctele de vedere, numai spre folos poate să ne fie. O discuție cinstită, obiectivă și sinceră va contribui cel puțin la lămurirea cauzelor, pentru cari asistăm la criza semnalată. Și dacă discuția va avea efectul să aprindă și darul vocațiilor sacerdotale, atunci cei cari discută vor face o slăntă apostolică.

Chemarea preoțească se plămădește în familie. Școala secundară poate numai să promoveze această plămădă. Dovada este, că la liceu sunt împreună copiii de țărani și de intelectuali, și totuși fiii intelectualiilor nu merg la preoție. Nu exagerez lucrurile, dar este o constatare unanimă, că intelectualiții noștri, ori cât de religioși să fie, privesc cu oroare gândul adolescentului lor, care eventual ar simți chemarea preoțească.

De unde vine această răceală față de preoție? Răspunsul e categoric: 1. Intelectualiții noștri nu apreciază îndeajuns misiunea suprafirească a preoției. E dureros! Dela cine să așteptăm o mentalitate mai pătrunsă de gândire transcendentă, dacă nu dela credincioșii noștri intelectuali? 2. Părinții intelectuali n'ar vrea ca fiul lor să se îngroape într'un sat (expresia este a intelectualiilor!) ca val de ei. Și cu atât mai puțin ar admite, ca fiul lor să-și facă o carieră mai puțin bănoasă decât ei.

Așa la intelectualiții laici! Dar este o altă constatare tot atât de justă și personal am auzit verificând această constatare o înaltă și foarte distinsă personalitate bisericească. E vorba, că nici din familiile preoțești nu prea se ivesc vocațiunile de demult, deși nu se poate spune, că unele ilustre familii preoțești nu ne-au dat generații admirabile de preoți. Totuși tradiția din trecut nu mai există. De unde vine

□ □ Foiața „Unirii” □ □

Indulgențe orientale

— Răspuns preotului Ghia-Craiova —

5. de Preot Dr. Ioan Stanciu

22. **Ciril VI. patriarh al Constantinopolului, 1833—1818**, a dat următoarea carte de iertare de păcate:

„Chiril, cu mila lui Dumnezeu Arhiepiscop Constantinopolului, Romei-Nouă și Patriarh Ecumenic.

Modestia noastră cu cei împreună rugători cu noi în prezent, Preasfințitul și Prearespectatul fost Patriarh al Constantinopolului D. D. Grigorie și Preafericitul și Preasfințitul Patriarh al Ierusalimelor și a toată Palestina D. D. Policarp și cu Preasfințitii și Preaonoralii Arhieriei din jurul nostru, a iubiților și preadoriților noștri frați în sfântul Spirit și împreună liturgisitori, prin harul lui Dumnezeu și a dăruirii și puterii Preasfântului și de viață făcătorului și săvârșitorului Spirit, care s'a dat de Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Isus Hristos, dumnezeieștilor și sfinștilor lui Ucenici și Apostoli de a lega și deslega păcatele oamenilor, zicându-le lor: luați Duh sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor, cărora le veți ținea, vor fi ținute. Și iarăși: câte

veți lega și deslega pe pământ, vor fi legate și deslegate și în ceruri. Iar dela aceia ni-s'a transmis și nouă succesiv acest dumnezeesc și nesecat har, de aceea li avem iertați de tot păcatul sufletesc și trupesc pe servii lui Dumnezeu, cari viețuiesc în satul Rosnov, ai păștii de Dumnezeu Eparhii a Moldovei, Ioniță și soția lui, pentru câte au greșit, și aceștia ca oameni fiind și trup purtând și locuind în această lume mult păcătoasă, și câte au păcătuit față de Dumnezeu, cu cuvântul, cu lucrul sau cu mintea, de bună voie sau fără voie, în știință și în neștiință, în chip văzut ori nevăzut, în tot timpul și modul și locul, și cu toate simșirile lor și sau sub blestemul părinților sau a murelor lor au fost, sau sub blestemul lor însuși au căzut, sau jurământ au jurat și pe acela l-au călcat, sau a mărturisit strâmb, sau au primit blestem bisericesc și afurisenie cândva dela preoți sau arhieriei sau patriarh pentru vre-o pricină, sau au amărât pe vre-unii din cei sfinșiți cu cuvântul, sau cu lucrul, și au luat dela ei legătura nedeslegată, și prin neingrijire și lenevire trăind, n'au luat iertare, sau pe altceva dintre creștini i-au vătămat într'u ceva și i-au calomniat, sau s'au atins de onoarea lor, sau aprinși de mânie s'au blestemat și s'au afurisit și s'au dat diavolului, sau cu limba lor s'au pronunțat înaintea minții și au vorbit cele ce nu trebuia, sau nu s'au purtat după voia lui Dumnezeu și după chemarea lor creștinească; ci au ieșit din calea cea dreaptă și altfel decât

cum este drept s'au purtat, sau au trecut cu vederea și au călcat dumnezeieștile lui porunci și prescripțiunile legale, sau stăpâniți de patima mândriei au cugetat peste ceea ce se cuvine închipuindu-și lucruri mari pentru ei, îngâmându-se prin gândirile celui înșelător sau cugurile și cu buzele au minșit cândva pentru câștig rușinos sau altă pricină oarecare, sau prin aducerea aminte de rău cu mânie lădă-rătnică au căzut asupra unora, cele spre vătămare și pierderea aceluia uneltindu-le cu viclenie, sau de avariție și suflet neîndurerat n'acmiluit pe cei săraci, sau au părăsit rugăciunea datorită și prin lene trândăvinduse n'au urma: slujbele bisericești, sau zilele de posturi fără nevoie trupească le-au deslegat, sau n'au ținut sărbătorile, sau și-au înegrit frumusețea sufletului cu gândiri și amintiri rușinoase și fără loc și au pătat vestmântul cel țesut de Dumnezeu al sfântului botez, au dat atențiune la vrăjitorii și fermecătorii și la cântări satanice, sau pe părinții lor sufletesci nu i-au ascultat și i-au disprețuit făcându-se călcători de lege, despre cele ce au făgăduit să păstreze: sau la alte oarecari împătımiri păcătoase și cinderi într'u câteva au căzut și s'au înșosot omenește și toate altele le-au făptuit câte aduc pedeapsă celor ce poartă trup omenesc, apoi venindu-și în simșiri și cându-se le-au mărturisit toate acestea părinților sufletesci și au primit din inimă dela ei canon, și s'au făgăduit a-l împlini, dela toate aceste cunoscute și necunoscute păcate:

această mentalitate în sânul familiilor preoțești? În primul rând e foarte clar, că nu toți fiii de preoți trebuie să aibă vocațiune preoțească. De altă parte nu se poate afirma, că preoții noștri nu-și împlinesc rostul sublim al preoției și din disprețul ce ar avea față de sfânta lor menire, ar urma și disprețul fiilor lor față de sacramentul ordinului preoțesc. Nu! Această nu! Se constată un alt fenomen. Fiii de preoți văd preoția așa cum se prezintă ea: o menire supraomenească, dar împreună cu multă grijă, frământare, renunțare, jertfire de sine și adeseori cu perspective de mucenicie. Și fiindcă preoția nu se poate impune cu sila nimănui, iată că fiii de preoți aleg alte cariere, desigur cu mult inferioare ca rost și chemare, dar mai la adăpostul vicisitudinilor.

Singură pătura țărănească ne furnizează cele mai încheigate contingente de preoți. Evlavia țaranului ține în evidență sublimitatea preoției și momentan avem noroc cu această țărănie. Dar trebuie să ne gândim cu groază, ce ar fi dacă, printr-o schimbare catastrofală, și țaranii noștri ar privi cu dispreț preoția? Foarte greu ar fi să stărnim vocațiuni atunci, când masele ar devia dela credința și tradiția seculară.

De altfel noi nu facem nici o acțiune comună și bineorganizată pentru creșterea vocațiilor. A fost și este și astăzi singur darul lui Dumnezeu, care ni-a alimentat și ni-a susținut chemările sacerdotale și rarile vocațiuni călugărești pe cari le avem. Poate câte o mamă bună creștină șoptea o tainică rugăciune, pentru că harul lui Dumnezeu să se coboare în inima fiului său și să aprindă candela chemării. Și mai sunt liceele noastre confesionale, cari au făcut și fac chestiune de onoare să formeze cât de mulți tineri dornici de preoție.

Vremurile însă se pot schimba și după cum știm: pentru vremuri nouă, oameni noi trebuiesc! Nu ne-ar strica de loc, dacă s'ar organiza un apostolat al vocațiilor, sub forma unei asociații, sau confraternități. Agru încă s'ar putea sesiza pe această temă.

Sunt sigur, că discuția nu s'a încheiat și prea bucuros aş urma sfatul și porunca celor chemați, pentru a pune o petricică la organi-

zarea comună și uniformă a acestui apostolat. Doar Isus Mântuitorul a zis: „Iată secerișul este mult, iară lucrători puțini. Deci rugați pe domnul secerișului, ca să scoată lucrătorii la secerișul său”. (Mat. XI. 37—38).

pr. I. Fântănaru

Omagii Regelui. M. S. Regele Carol s'a întors acasă din drum lung și glorios. Vizitele pe care le-a făcut în Anglia, Franța, Belgia și Germania, în calitate de august ambasador al poporului său, au adus României nu numai un spor de prestigiu ci și prețioase legături de prietenie care nu vor întârzia a avea roade binecuvântate. Așa se explică primirea însuflețită care i-a făcut-o țara la întoarcere, în semn de recunoștință.

Biserica noastră a împărtășit pe de-a-tregul sentimentul general al țării. De aceea I. P. S. Sa mitropolitul Alexandru, deși legat de pat încă în clinica chirurgicală din Cluj, s'a grăbit să tălmăcească M. Sale omagiile clerului și Bisericii noastre, prin telegrama următoare:

Internat în Clinica Chirurgicală Cluj, operațiile grea, nu pot să uit totuși o singură clipă pe Ambasadorul Țării noastre, pe Majestatea Voastră care la Londra, Bruxelles, Paris și Germania a reprezentat și apărat atât de vajnic și demn interesele superioare ale Neamului, intangibilitatea frontierelor noastre istorice Bunul Dumnezeu Vă răsplătească, lungindu-Vă firul vieții. — ALEXANDRU NICOLESCU, mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș.

La aceste cuvinte omagiale, M. Sa Regele a binevoit a trimite I. P. S. Sale următorul mesaj telegrafic:

Mulțumind I. P. S. V. pentru bunele cuvinte ce mi le adresați, fac toate urările de grabnică însănătoșire. — CAROL REGE.

Respectuoase omagii a exprimat M. Sale Regelui și Congresul arhidiecezan al Agrului, ținut la Blaj Duminecă în 20 Noembrie. Păr. canonic G. Dănilă, președintele congresului, a primit dela casa M. Sale următoarea telegramă răspuns:

să adoarmă întru moarte și scrie-le numele lor în cartea vieții și dă-le lor în viață pace și bunăînțelegere și binecuvântarea lui Avraam, Isac și Iacov, crescând și înmulțind proprietățile lor și avuția lor și-i învrednicește a-ți bine plăcea ție și a face voia ta cea sfântă până la cea de pe urmă respirarea lor, și în stăruit în pocăință desăvârșită și în pocăire să se strămute din cele de aicea și către tine Domnul nejudecat să se prezinte, după trecerea de aicea.

Scapă-i de pedeapsa cea vecinică și i învrednicește împărăției tale și a șederei de-a dreapta ta, și-i fă pe ei să audă acel fericit glas și să aște apărare bună și bine primită la judecata cea nefățarnică și înfricoșată a Ta, trupurile lor să se desfacă în elementele din care s'au compus, și binevoește să se prefacă în pământ, că tu ai zis Doamne că pământ ești și în pământ te vei întoarce, iar sufletele lor în locul celor vii în sălașurile dreptilor le așează și le connumără cu a celor măntuiți ai tăi, prin mijlocirile și rugăciunile întru tot neîntinatei tale mame stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioare Maria, ale cinstului, prea măritului, prorocului, înainte-mergătorului și botezătorului Ioan și ale sfinților, mărișilor și întru tot laudașilor Apostoli și ale tuturor Sfinților, cari și-au bine plăcut ție din veci. Amin. 1817. În luna Septemvrie.

Isclăși: † Patriarhul Constantinopolului,

Majestatea Sa Regele mulțumește Congresului Asociației Generale a Românilor Uniți din Arhidieceza Blajului pentru sentimentele de credință aduse. — Directorul Secretariatului particular al M. Sale Regelui, E. Buhman.

Știri mărunte

Personale. Vestim cu bucurie cetitorilor, că rugăciunile Bisericii noastre au găsit ascultare la Tronul ceresc: I. P. Sa mitropolitul ALEXANDRU a trecut norocos peste operația la care s'a supus în clinica chirurgicală din Cluj și pentru buna reușită a căreia merită laudă și recunoștință savanții profesori Dr. Alexandru Pop — un fiu al Blajului nostru — și Dr. Silviu Teșosu. Reconvolescența marelui Păstor a fost rapidă și chiar astăzi, când ies de sub țipar aceste rânduri, I. P. S. Sa este așteptat să sosească dela Cluj, din minut în minut. Bucuria cu care-l așteaptă clerul gremial este a Bisericii noastre întregi, care strigă bunului său Păstor: *Intru mulți ani Stăpâne!*

Misiuni sfinte în Ungheni. În 5—8 Noembrie c. s'a înoit sufletește parohia Ungheni din arhidieceza, grație misiunilor sfinte predicat și conduse de P. On. Iosif Pop, protopopul din Tg. Mureș. Reușita extraordinară a misiunilor o vestesc, între altele, cele peste 800 de împărtășiri cu sfintele taine. La mărturisiri au dat ajutor Părinții: I. Dredejean din Tg. Mureș, Prof. I. Miclea, A. Precup din Șeușa, A. Nilca din Voiniceni, Comes din Ernei și Mișu G. din Sânmărgrita. N'au fost uitați nici bolnavii din bucuria generală. Părintele misionar i-a cercetat acasă pe toți și i-a împărtășit cu trupul Domnului. — Mărire lui Dumnezeu!

Din Baia-Mare. Reuniunea mariană „Adormirea Maicii Domnului” a femeilor române unite din Baia-Mare a aranjat o ședință festivă în sala teatrului orașănesc. În cadrul acesteia a conferențiat dl prof. Ovidiu Hulea, directorul liceului din Aiud, despre *Minunile dela Lourdes*. Timp de o oră și mai bine întreaga asistență, de peste 1200 de persoane, în frunte cu Excelența Sa Episcopul și toate no-

li deslegăm pe ei de vină și de legătură și îi avem curați și li considerăm iertați prin dăruirea preasfântului și săvârșitorului Spirit și prin autoritatea cea atotputernică și prin har. Iar dacă pe unele din uitare, sau prin nebăgare de seamă, le-au lăsat, și pe toate acelea toate le va ierta lor, milostivul și iubitorul de oameni, Domnul, pentru a lui iubire de oameni și preamarea și nemăsurata bunătate.

Da, Stăpâne mult milostive, Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeuul nostru, să învingă mila ta cea nemăsurată și iubirea ta de oameni cea nesfârșită și neîntrecută și nu trece cu vederea plâsmuirea mânilor tale ca să nu se afunde în pierzare; ci ascultă-ne pe noi păcătoșii și smeriții rugători, rugându ne ție, pentru *servii tăi aceștia, Ioniță și a soției lui* și toată legătura pusă asupra lor, pe care aceștia din răpire sau din altă pricină și-au atras asupra-le, des'ea-gi ca un bun și iubitor de milă, Doamne, și le iartă lor, cu iubire de oameni toate cele rele ce cu răutate și nerecunoștință s'au făptuit de către ei. Trecându-le cu vederea toate prin compătimire, după nespusa ta milă și mulțimea bunătății tale. Că ai o nemăsurată curgere de milă și o mare compătimire și un adânc nefermărit de îndurare, și trăind păzește-i sub puternicul tău scut în toate zilele vieții lor și-i condu pe căi drepte. Gândurile lor le îndreptează spre lucrarea dumnezeieștilor tale porunci și cu scutul credinței și al iubirei și al nădejdei îndreaptă-i, lu minează ochii lor, ca nu cumva

în Cristos Dumnezeu dorește. † Al Ierusalimului, Macarie, împreună dorește. † Al Cēsariei. † Al Efezului, Macarie. † Al Eracleiei; Sofronie. † Al Cizicului, Constandie. † Al Nicomidiei, Atanasie. † Al Niceei, Macarie. † Al Adrianopolului, Macarie. † Al Târnovului, Ioanichie. † Al Verei, Zaharia. † Al Patriei, Ieremia. † Al Lavisei. . . (Vezi »Biserica Ortodoxă Română« București, 1898, luna Decemvrie, pag. 935—938).

Revista „Biserica Ortodoxă Română, București, 1898, luna Decemvrie pag. 933 zice: „Cartea patriarhală, ce o publicăm, este o dovadă pozitivă, că în Biserica Ortodoxă, în timpurile vechi, erau în întrebuințare așa numitele cărți de iertarea păcatelor pe care le dădeau Patriarhii creștinilor ortodocși la cererea lor”. Rosnov e în districtul Neamț. Cartea de iertare e de 80 cm. lungă și 57 cm. lat. E subscrisă de doi patriarhi și 13 mitropoliți. E în limba greacă. Actul era dela Dr. Istrati, care l-a dat spre publicarea în românește. La pag. 934 citim: »De bună seamă că această carte de iertare a căpătat-o Ioniță nu gratis, ci cu bani și încă mulțișori, ceea ce-i un abuz în Biserica noastră ortodoxă și miroase de departe a speculă rușinoasă».

Cețiți și răspândiți „UNIREA”

abilitățile orașului, a fost vrăjtită de conferențiarul care a înșirat nenumărate cazuri de vindecări miraculoase, recunoscute de cele mai mari somități medicale ale timpului. De asemenea zecile și sutele de mii de pelerini ce aleargă la Lourdes arată cât de mulți cinstitori are Maica Precurată. La sfârșit, un tablou viu, cu apariția din grotă dela Lourdes, întocmit de doamna profesoară *Margareta Popp*, secretara reuniunii, ea însăși pelerină dela Lourdes, a fost ca și o încununare a minunatei conferințe și a întregii serbări. Insași *P. S. Sa Episcopul Alexandru* a ținut să mulțumească conferențiarului, arătând profunđa impresie a întregii asistențe, care, și ea, subscie autenticitatea minunilor dela Lourdes. (E. P.)

Praznicul dela Rozavlea-Maramureș. Bucurie mare și sărbătoare înălțătoare de suflete a avut, în ziua „Intrării în biserică a Precuratei”, fruntașa parohie Rozavlea de pe valea Izei. Noua biserică, o mândrie a Maramureșului, este sub coperiș; cele trei turnuri isprăvite așteptau doar să li-se așeze pe creștet podoaba crucilor. Aceasta s'a făcut în ziua pominită, cu pompă mare și cu evlavie multă. Mii și mii de credincioși au venit din toată regiunea, cu prapori și cu cântări sfinte, să asiste la serbare. Deasemenea, un frumos grup de intelectuali din loc și jur a luat parte la solemnitate: *Dr. Jurca*, *G. Șimon* cu familia, *văd. Ileana Dan*, *Iav. Ofrim* ș. a. În fața lor, vrednicul protopop al districtului, *G. Cosma*, asistat de *păr. Vasile Vlad* din Șieu, *Ioan Dunca* din Ieud și de preotul local *Lazar Sângeorzan* a celebrat sf. Liturghie, rostind și o pătrunzătoare predică. La rândul său, preotul local și-a exprimat bucuria pentru praznicul zilei și a mulțumit tuturor celor cari l-au prilejit, în deosebi venerabilului președ. al camerei de agricultură *Gheorghe Dan* și dlui *Dr. Ioan Furca*, ambii fii ai parohiei, cari au mari vrednicii la zidirea noii biserici. — Intreaga sărbătoare a fost o nouă dovadă despre adânca pietate a Maramureșenilor, despre dorința lor cea mai sinceră de pace, în același timp însă și o manifestație de neclintită statornicie în credința străbună a Romei lui Petru.

Locale. Marția viitoare, de praznicul Sf. Nicolae, va predica în catedrală *păr. Ioan Moldovan*, canonic mitropolitan, iar Duminica ce-i urmează, a Sfinților Strămoși, va predica *păr. Dumitru Neda*, prof. de teologie.

— În cadrul conferințelor organizate de desp. Blaj al „Astrei” și de Asociația profesoriilor secundari din Blaj, a conferențiat d. *Ion Chinez*, dela Cluj despre: Roma redeșteptării naționale, iar *păr. I. Agârbiceanu* a tratat tema: Românii, element organizator de Stat. — Ascultați de un public numeros, valoroșii conferențieri au fost viu aplaudați.

Primenire sufletească la Cheslar. În zilele de 19—21 Noemvrie c. *păr. Ioan Borza* din Sâncraiu a ținut misiuni populare la Cheslar, unde păstorește *păr. Aurel Aldea*. S'au apropiat de SS. Taine 240 persoane. La încheierea misiunilor au participat și membrele Reuniunii *Mariane* din Tăuni sub conducerea dnei *Silvia Munteanu*, soția preotului nostru din Tăuni.

Dela Comitetul școlii de construit din Ocnița-Mureș. Toți purtătorii of. parohiale, care au primit „cărămide” de constr. dela comit. sc. *Ocnița-Mureș*, pe această cale sunt insistent rugați să înapoeze sau să achite costul cărămidelor ce li-s'a înaintat în Aprilie a. c., până cel mai târziu la 15 Dec. 1938, dată după care comit. își are fixată darea de seamă asupra rezultatului obținut. Vă rugăm a ne răspunde acestui apel, evitând altă corespondență mai costisitoare. Mulțumim totodată pentru binevoitorul sprijin. — *Comitetul.*

Corneliu Zelea Codreanu și alți treisprezece legionari fruntași au fost împușcați în noaptea de 29—30 Noemvrie c. Asta, după cum informează Parchetul militar al Corpului 2 Armată, pentru că au încercat să fugă de sub escorta ce-i ducea dela închisoarea R.-Sărat la București-Jilava. Numele celor împușcați și, în dimineața zilei de 30 Noemvrie c., îngropați la Subcentrul militar Jilava: *Corn. Z. Codreanu*, apoi *Nic. Constantinescu*, *I. Caranica*, *D. Belimace* (ucigașii lui *I. G. Duca*); *I. Caratanase*, *Iosif Bozintan*, *Șt. Curcă*, *I. Pele*, *Gh. I. State*, *I. Atanasiu*, *Gavrilă Bogdan*, *Radu Viad*, *Șt. Georgescu* și *I. Trandafir*, (ucigașii lui *Steleșcu*).

Telefonul „Unirii”

P. Reghin. Vă înșelați. Dom' Matei dela Cluj e bun creștin și biserican model. Vă dăm o singură dovadă: nimenea nu urmărește cu mai mare grijă evenimentele din Austria decât dânsul. »Renașterea» relatează fidel fiecare nouă lovitură care se dă Bisericii catolice din acea țară. — Adevărat, că prezintă lucrurile într'o lumină cam ciudată. I-se pare lui dom' Matei, totdeauna, că Biserica e de vină. Dacă n'o chiar spune, o lasă să se înțeleagă destul de limpede. În tot cazul, se grăbește să justifice măsurile autorităților naziste. Ba că »averea (asociației tineretului catolic) a fost luată pe baza legii care transmite statului bunurile comuniștilor și ale inamicilor statului german» (punct; fără nici un alt comentariu); — ba că »o persoană autorizată (dom' Matei uită să spună cine!) a declarat, că cele descoperite în această mănăstire (a Servitiilor din Innsbruck) ar justifica închiderea tuturor mănăstirilor din Austria»; ș. a. m. d. — Ce păcat că d. Hitler nu citește »Renașterea»! Ce mai decorații ar încasa creștinul dom' Matei! Și cu câtă dreptate!

I. Sibiu. »Telegraful...» dv. are inima moale. Se înduioșază ușor. Așa de ex. în numărul său din 20 Noemvrie plânge de mila sutelor de autori pe cari Biserica catolică i-a pus la »Index». De ce această tiranie? Mai ales că e vorba de »o sumedenie de lucrări bune franceze, engleze și italiene», pe care le-au dat lumii tot atâția scriitori »distinguiți». Prin această procedură, »libertatea scrisului e mult stânenită în biserica-romano-catolică». — Noi n'avem timp să facem acuma școală cu precauționiile despre »Index», despre rostul lui și despre motivele cenzurării și condamnării cărților. Ni-se pare totuși cam anacronică această intervenție tocmai în zilele noastre când, — nu fie zis într'un ceas rău! — numai nevoia și îndreptățirea cenzurii nu mai trebuie justificată. Dacă nu ne înșelăm, chiar și »Sfântul Sinod» al României a luat niscăi hotăriri pentru controlul și cenzurarea publicațiilor cu caracter bisericesc. Nu? Oricum ar fi, îi rugăm să ne spună sincer: la Sibiu nu există nici o cenzură bisericească? Nici la »Telegraful...»? Că dacă ar exista așa ceva și la noi acasă, apoi, vedeți, ar fi oarecum jenant să osândim »indexul» roman! Imprejurarea că Roma a făcut greșala — de neiertat, recunoaștem — de a nu fi consultat mai întâi pe redactorii »Telegrafului...» despre autorii și cărțile care nu trebuie să-le citească creștinii, este regretabilă, dar ireparabilă. Și mai dureros faptul, că judecățile precauționiilor despre »bunătatea» cărților nu se potrivește cu ale Papii. Acesta va rămâne, de sigur, dezolat, totuși... poatecă nu-i va consulta nici în viitor. — Grav este însă celalalt aspect al chestiunii: multa »stânenire a libertății scrisului». Aici da, au perfectă dreptate. Dovadă: uriașa știință și literatură ortodoxă, nestânenită de nici o cenzură — și înapăimântoarea sărăcie culturale și științifică a catolicismului, gătit de »Index»!

B. Cluj. »Realizările» bisericii ortodoxe din Cluj în cei 20 ani de stăpânire românească — înfățișate de »Tribuna» din 3. 12. 38 — sunt cu adevărat impunătoare. O episcopie care și-a început activitatea în toamna lui 1919 cu 222.000 coroane, azi are o avere evaluată »intre frați» la 41.088.568 lei! Progres, nu nu glumă. O serie întreagă de case și palate, 460 jugăre pământ arător, 600 jug pădure, grădini etc. Foarte frumos și foarte laudabil. Bine a făcut Statul — fiindcă el are partea leului în această înzestrare — că a dat frumoasă așezare materială unei instituțiuni folositoare sufletului neamului. — Ce păcat, că nu merge în același ritm și cu aceeași amploare și continuarea, în care se vorbește de »înfrățirile Bisericii rom. unite cu Roma». Ea are doar în Cluj credincioși mult mai mulți. E și mai vechie ca instituție. Ne-am aștepta să găsim și »realizări» (materiale) corespunzătoare. Când colo, desiluzie! »Totalul averii episcopiei române unite cu Roma este evaluat la suma de 22—23 milioane». Cam jumătate, deci, cât are cea ortodoxă. Instructiv ar fi fost dacă ancheta ar fi lămurit și proveniența averii. Fiindcă, dacă cele 41 mil. ortodoxe sunt în partea lor covârșitoare dania Statului, apoi din cele 23 mil. unite Statul a dat, pe cât știm noi, foarte puține (e cuprinsă în ele și dania Romei, cu biserica și averea Minorităților!). — Cu toate acestea, bun e Domnul, veți auzi iarăși nu peste mult vechea și pătrunzătoare podobie despre »averile imense ale uniților», pe care Statul totuși continuă a-i îndopa cu bunătăți și despre »indescriptibila mizerie în care înoată ortodoxia, căreia statul îi refuză și acum cu încăpăținare »micile reparații» la care are necontestată dreptate. — Se va scrie așa, fiindcă așa este cu... dreptate și așa cere »protecțiunea cea deopotrivă»!

Doamna *Virginia Pula* mulțumește și pe această cale Dlui Director al Liceului „Sf. Vasile”, întregului Corp Profesorial, Rvs. *Domn V. Macavei*, vicar general, *R. Domn I. Moldovan*, rectorul Academiei Teologice, Dlui prof. *I. Florea* și Domnilor Teologi, Corpului Profesorial al Școlii Normale de fete, colegilor și colegelor dela școlile din Blaj, Reuniunii Femeilor gr. cat., elevilor liceului „Sf. Vasile”, elevelor Școlii Normale, tuturor prietenilor și cunoșcuților cari într'un fel sau altul au încercat să ușureze marea-i durere, pricinuită de pierderea timpurie a dragului și bunului său tovarăș de viață, *Laurian Pula*.

AVIZ

Se aduce la cunoștința celor interesați, că Soc. An. de editură „Sfânta Unire” din Blaj, în adunarea generală dela 9 Decemvrie 1937 a hotărât lichidarea societății.

Toți eventualii creditori ai societății sunt rugați a-și anunța creanțele, la sediul societății în Blaj, în termen de 6 luni dela data apariției prezentei publicațiuni, contrar nu se va mai ținea seamă de ele.

Blaj, la 26 Noemvrie 1938.

Societatea An. de editură „Sfânta Unire” din Blaj, în lichidare repres. prin: *Dr. Victor Macaveiu*, *Georgé Dănilă*, *Augustin Folea*, *Iullu Maior*, *Iosif Bucur*, lichidatori. (1-3).

Comandamentul Corpului 6 Armată

Ordonanța Nr. 3

Noi General de Divizie *Christea Vasilescu*, Comandantul Corpului 6 Armată:

Având în vedere Decretul Lege Nr. 856 din 11 Februarie 1938, publicat în Monitorul Oficial Nr. 34-1938, prin care se institue starea de asediu pe tot cuprinsul țării.

În interesul menținerii liniștii publice și a siguranței Statului

Ordonăm :

Art. I. Este interzisă tipărirea sau păstrarea în depozit, sau sub orice formă, a broșurilor și manifestațiilor cu caracter legionar și acelora cari prin conținutul lor amenință siguranța și ordinea publică.

Deasemenea, este interzisă afișarea și răspândirea în public a unor asemenea manifeste și broșuri.

Toți locuitorii cari dețin asemenea broșuri și manifestații sunt obligați, ca în termen de 10 zile dela publicarea acestei ordonanțe să-le depună la autoritățile militare, la organele polițienești și ale jandarmeriei.

Art. II. Călcarea dispozițiilor din prezenta Ordonanță, se va pedepsi conform art. V. din Legea stării de asediu din 11 Februarie 1938, cu închisoarea dela 1 (una) lună la 2 (doi) ani.

Odată cu pedepsă închisorii, judecata va putea pronunța și pedepsele complementare prevăzute de art. 25 din Codul Penal Regele Carol II.

Art. III. Constatarea acestor infracțiuni este de competența tuturor organelor militare, polițienești și ordinare, din zona stării de asediu.

Art. IV. Această Ordonanță intră în vigoare de ziua de 21 Noemvrie 1938, orele 8 dimineața.

Dată la Cluj, la Comandamentul C. 6. A. astăzi 19 Nov. 1938.

Comandantul Corpului VI. Armată:

General de Divizie:

Christea Vasilescu

Procurorul Militar:

Major Magistrat:

Eugen Meșianu